

kan udbille sig eller bestaa ved Siden af andre Landes Industri i denne Retning; men mit Ønske er, at vi skulle forhindre Kunstsmørret fra at blive solgt og forbrugt for Andet end det, det virkelig er.

Bingel: Det Lovforslag, der foreligger i dette Dieblif, hører efter min Mening til de Lovforslag, som dreie sig om en Nødstand, og det er derfor et Lovforslag, som det forekommer mig, at vi selv med en hvilken som helst Regjering maa gaa ind paa at forhandle. Naar en Nødstand berører vore væsentlige Interesser — og jeg tror ikke, at der findes her i Danmark en Industri, der paa nogen Maade kan stilles ved Siden af vor Smørproduktion — hør efter min Opfattelse et Lovforslag desangaaende tages under den alvorligste Overveielse fra Thingets Side. Men vi bør fra først af ikke være blinde for, at der her gjøres sig Interesser af meget forskjellig Natur gjældende. Der er paa den ene Side de Smørproducerendes Interesser og paa den anden Side de Smørkonsumerendes, og ganske særlig maa vi lægge Mærke til, at vort Land, netop fordi det er blevet saa stærkt smørproducerende, tillige i høi Grad er blevet et smørkonsumerende Land, saa at selv en stor Del af de lavere stillede Lag af Befolkningen betragter Smør som henhørende til sine Livsfornødenheder. Nu kunde det synes, at her stod Bys og Lands Interesser mod hinanden, men det er ikke ganske Tilfældet. Efter hvad jeg har hørt fra paa- lidelig Kilde, er der det mærkelige Forhold, at vore Bønder ogsaa ere Smørkjøbere, og vel at mærke, de høre til den Klasse af dem, som efter en temmelig stor Maalestok købe dette Kunstsmør, der i den senere Tid har gjort sig gjældende paa Markedet. De sælge deres eget fortrinlige Produkt til Udførsel og købe Kunstsmør til Fortæring. Det er et Forhold, som jeg synes, det er af stor Vigtighed at lægge Mærke til. Hvad Kunstsmørret angaar, er det jo allerede anført, at det ikke paa nogen Maade er at betragte som et forfaldet Stof, som et Humbugstof, men tværtimod er et godt og sundt Næringsmiddel. Jeg har søgt Oplysning hos maaske den allerbedste Kilde, som vi have her i Landet med Hensyn til slige Oplysninger, den fysiologiske Docent, og han har sat det saaledes ud for mig, at jeg ser, at Forholdet fuldt ud er det, at Kunstsmørret i det Væsentlige bestaar af de samme Stoffer som det naturlige Smør. Forskjellen ligger blot i nogle let opløselige, flygtige Fedtsyrer, som findes i det naturlige Smør, men ikke i Kunstsmørret; men efter hvad han

forsikrede mig, er det hans Overbevisning, at disse flygtige Fedtsyrer kun have Indflydelse paa Smagen og ikke nogen som helst Indflydelse paa Produktets Fordiøielighed. Det foreliggende Lovforslag forekommer mig umægtelig at stille sig altfor ensidig paa Natursmørfabrikanternes Side og ikke at tage tilbørligt Hensyn til Kunstsmørfabrikanterne. Det forekommer mig, at saaledes som dette Lovforslag foreligger, indeholder det et Angreb paa det ny Produkt, som vi, hvor megen Sympathi vi end have for vor store og naturlige og i Udlandet vel renommereede Natursmørfabrikation, aldeles ikke kunne gaa med til, fordi der jo er større Interesser end selve de store pekuniære Interesser, som her staa paa Spil. Der er den Interesse, som er over alle Interesser, den store Fællesinteresse, Retfærdighedens Interesse. Det er vor sidste almindelige Interesse, og den maa varetages, ogsaa naar vi give os til at bestynte en saa vigtig Næringsvei, som der her er Tale om. Det er ikke sket ved dette Lovforslag. Det indeholder et skjult Angreb paa Kunstsmørfabrikationen, som vil ødelægge den i Bund og Grund, nemlig §§ 6 og 7, hvorfra § 6 handler om Til sætning til Kunstsmørret og § 7 om Farven. Det kan lidet nytte, at man siger: Jeg vil gjøre mit til, at Kunstsmørproduktionen ogsaa maa drives her i Landet ved Siden af den naturlige Smørproduktion, naar man saa med det Samme borttager en Livsbetingelse for den, og det er netop, at det tillades, at man for disse flygtige Syrers Skyld, som jeg talte om, faar Lov til at til sætte noget Natursmør. Det er jo kun det allerfineste Herregaardssmør, man benytter som Til sætning. Det maa tillades Kunstsmørproducenterne at sætte det til; hvis man ikke tillader det, dræber man deres Fabrikation. Det Samme forekommer mig at være Tilfældet med Hensyn til Farven. Man siger ganske vist, at Farven er en rent uadvortes Ting, man snart vil vænne sig til. Naar man ser den kemiske Analyse, som viser Produktets Godhed, vil man snart vænne sig til en anden Farve. Men selv om man ikke valgte nogen af de affrækkende Farver, som bleve nævnte før, selv om man valgte den hvide Farve, tror jeg, at, naar man vil tænke lidt over den menneskelige Natur, vil man med mig være enig i, at et Produkt, der skal smøres paa Brødet, altsaa for saa vidt er Smør, og som ikke faaer Lov til at bære den Farve, som vi nu gennem mange Slægtled have givet vel at mærke givet vort Smør, thi det er ogsaa en kunstig Farve for den største Del af Mæret — vil det synke meget i Værdi. Lad det bero paa